

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

Broj : S1 2 K 002598 11 Kž 2 (veza broj: X-KRN-10/894)
Datum: **Donošenja:** 16. Novembra 2011. godine
Pismenog otpravka: 24. Novembra 2011. godine

Pred sudskim vijećem u sastavu: sudija Begić Redžib, predsjednik vijeća
sudija Begtašević Senadin
sudija Jusufović Mirza

PREDMET TUŽILAŠTVA BOSNE I HERCEGOVINE
protiv

DOLOVAC EŠREFA

DRUGOSTEPENA PRESUDA

Tužilac Tužilaštva Bosne i Hercegovine :

Uzunović Sena

Branilac optuženog :

Advokat Zijadić Selman

U IME BOSNE I HERCEGOVINE!

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću Apelacionog odjeljenja sastavljenom od sudije Begić Redžiba, kao predsjednika vijeća, te sudija Begtaševića Senadina i Jusufović Mirze, kao članova vijeća, uz sudjelovanje stručne saradnice Saračević Anide, kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog Dolovac Ešrefa, zbog krivičnog djela Neovlašteni promet oružjem, vojnom opremom i proizvodima dvojne upotrebe iz člana 193. stav 1. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine u sticaju sa krivičnim djelom Udruživanje radi činjenja krivičnih djela iz člana 249. stav 2. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: KZ BiH), odlučujući o žalbama, Tužilaštva Bosne i Hercegovine i branioca optuženog Dolovac Ešrefa, advokata Zijadić Selmana, izjavljenim protiv presude Suda BiH broj: S1 2 K 002598 11 K (X-KRN-10/894) od 18.05.2011.godine, nakon održane javne sjednice u prisustvu tužioca Tužilaštva BiH, Sarajlić Saše u zamjeni za tužiteljicu Uzunović Senu, optuženog Dolovac Ešrefa lično i njegovog branioca, advokata Zijadić Selmana, dana 16.11.2011. godine, na osnovu člana 313. i 314. Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: ZKP BiH), donio je:

P R E S U D U

I Odbija se kao neosnovana žalba Tužilaštva Bosne i Hercegovine izjavljena protiv presude Suda BiH broj: S1 2 K 002598 11 K (X-KRN-10/894) od 18.05.2011.godine.

II Djelimično se uvažava žalba branioca optuženog Dolovac Ešrefa, pa se presuda Suda BiH broj: S1 2 K 002598 11 K (X-KRN-10/894) od 18.05.2011.godine, **preinačava** u dijelu odluke o troškovima krivičnog postupka, tako što se optuženi Dolovac Ešref oslobađa dužnosti naknade troškova krivičnog postupka, i isti padaju na teret budžetskih sredstava Suda.

U preostalom dijelu prvostepena presuda ostaje neizmjenjena.

Obrazloženje

1. Tok postupka

1. Presudom Suda Bosne i Hercegovine broj: S1 2 K 002598 11 K (X-KRN-10/894) od 18.05.2011.godine, optuženi Dolovac Ešref oglašen je krivim da je radnjama opisanim u izreci presude kao pripadnik grupe ljudi u smislu člana 1. stava 17. KZ BiH, posredovao u međunarodnom prometu oružja bez dozvole propisane zakonom Bosne i Hercegovine, čime je počinio krivično djelo Neovlašteni promet oružjem, vojnom opremom i proizvodima dvojne upotrebe iz člana 193. stav 1. KZ BiH u sticaju sa krivičnim djelom Udruživanje

radi činjenja krivičnih djela iz člana 249. stav 2. KZ BiH, a sve u vezi člana 53. KZ BiH, pa mu je Sud, primjenom navedenih zakonskih odredbi i na osnovu članova 39., 40., 42. i 48. KZ-a BiH, a sve u vezi sa članom 53. KZ BiH, za krivično djelo Neovlašteni promet oružjem, vojnom opremom i proizvodima dvojne upotrebe iz člana 193. stav 1. KZ BiH utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine, a za krivično djelo Udruživanje radi činjenja krivičnih djela iz člana 249. stav 2. KZ BiH kaznu zatvoru u trajanju od 6 (šest) mjeseci. Primjenom člana 53. KZ BiH, sud je u prvostepenoj presudi optuženog osudio na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 3 (tri) mjeseca.

2. Na osnovu člana 74. KZ BiH, od optuženog Dolovac Ešrefa su trajno oduzeti predmeti privremeno oduzeti po potvrdi o privremenom oduzimanju predmeta Državne agencije za istrage i zaštitu, broj 17-02/3-7/10 od 12.04.2010. godine i pohranjeni u KDP-u Tužilaštva BiH, i to :

1. Lovačka puška CZ /Sačmarica 12/ ser.br.12243
2. Jedna (1) patrona za lovačku pušku cal. 12/70
3. Jedan (1) pištoljski okvir za municiju kapaciteta 15 metaka
4. Dvadesetosam (28) pištoljskih metaka cal.6,35 mm
5. Tri (3) pištoljska metka cal.9 mm Makarov
6. Jedan (1) pištoljski metak cal.9x17 mm (kratka devetka)
7. Sedam (7) metaka cal.7,62x39 mm
8. Dvadesetri (23) pištoljska metka cal. .45 AUTO
9. Deset (10) patrona za lovačku pušku cal.12/70
10. Dva (2) pištoljska metka cal.6,35 mm
11. Dva (2) metka cal.7,62x25 mm
12. Šest (6) metaka cal. 7,62x39 mm
13. Sedamnaest (17) metaka cal. .45AUTO
14. Jedan (1) pištoljski okvir za municiju kapaciteta 15 metaka
15. Dva (2) pištoljska okvira za municiju kapaciteta 9 metaka
16. Sedam (7) okvira za nizanje po 5 komada metaka
17. Devetnaest (19) metaka cal.7,62x39 mm
18. Dvadesetšest (26) metaka cal.7,9x57 mm

3. Na osnovu člana 188. stav 1. u vezi sa članom 186. stav 2. ZKP-a BiH, optuženi je obavezan da plati troškove krivičnog postupka čiju će visinu Sud odrediti posebnim rješenjem nakon pribavljanja potrebnih podataka.

2. Žalba

4. Protiv navedene presude žalbu su izjavili, Tužilaštvo BiH te branilac optuženog Dolovac Ešrefa, advokat Zijadić Selman. Tužilaštvo BiH žalbu je izjavilo zbog odluke o krivičnopravnoj sankciji iz člana 300. stav 1. ZKP BiH, sa prijedlogom da vijeće Apelacionog odjeljenja Suda BiH uvažavajući ovu žalbu, u skladu sa članom 314. stav 1. ZKP BiH, preinači prvostepenu presudu u dijelu izreke koji se odnosi na odluku o kazni, na način da optuženom Dolovac Ešrefu izrekne jedinstvenu zatvorsku kaznu u dužem trajanju a u okviru zakonom propisane kazne za krivično djelo za koje je oglašen krivim. Branilac optuženog žalbu je izjavio zbog povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o troškovima krivičnog postupka, sa prijedlogom da Apelaciono vijeće Suda preinači prvostepenu presudu i optuženog Dolovac

Ešrefa oslobodi od optužbe u smislu člana 284. tačka c) ZKP-a BiH ili da ukine prvostepenu presudu i odredi održavanje pretresa.

3.Odgovor na žalbu

5. Na žalbu branioca optuženog, odgovor je dostavilo Tužilaštvo BiH, sa prijedlogom da se ista u cijelosti odbije kao neosnovana, dok je na žalbu Tužilaštva BiH odgovor dostavio branilac optuženog, sa istim prijedlogom, odnosno da se ista u cijelosti odbije kao neosnovana.

4. Sjednica Apelacionog vijeća

6. Dana 16.11.2011. godine, održana je sjednica Apelacionog vijeća na kojoj su tužilac i branilac ukratko iznijeli navode žalbi, te odgovore na iste.

7. Tako je tužilac naveo da okolnosti koje su u prvostepenoj presudi cijenjene kao olakšavajuće ne opravdavaju tako nisko izrečenu kaznu, s obzirom da optuženi nije tako mlad da ne može shvatiti značaj djela, i da opravdanje ne može biti činjenica da je nezaposlen i da je otac troje maloljetne djece. Stoga tužilac smatra da prvostepenu presudu treba preinačiti u dijelu odluke o kazni, te utvrditi pojedinačno teže kazne, i izreći težu jedinstvenu kaznu.

8. U odgovoru na žalbu tužioca, branilac je naveo da odbrana smatra da su istaknuti navodi tužilaštva neosnovani, i da se isti kao takvi i odbiju. Kako navodi branilac, u toku prvostepenog postupka, tužilaštvo nije dokazalo da je optuženi počinio krivično djelo za koje je osuđen.

9. Obrazlažući usmeno podnijetu žalbu, branilac je naveo da odbrana ostaje u cijelosti kod svih istaknutih navoda u žalbi, i predlaže da optuženog oslobodi od odgovornosti. Branilac je naveo da ne postoji grupa ljudi, u smislu stava 17. člana 1. KZ BiH jer optuženi nema ništa zajedničko sa Redžović Izetom i Redžović Nafiljom, koji su presudama sudova u R. Srbiji osuđeni kao pojedinci za predmetna krivična djela, a koje presude je branilac i predao sudu na sjednici.

10. Branilac je nadalje naveo da je prvostepni sud izrekao mjeru oduzimanja stvari koje su nađene pretresanjem kuće oca optuženog, te je i tokom prvostepenog postupka odbrana ukazivala da je istražna radnja pretresanja izvršena na nezakonit način jer je u toku provođenja pretresa, jedan od svjedoka napustio pretres i bjanko potpisao zapisnik. Takođe, stvari koje su tom prilikom pronađene, kako branilac navodi, uopšte nisu predmet optuženja, pa je mjera sigurnosti nezakonita.

11. Konačno, u pogledu troškova krivičnog postupka, odbrana smatra da je prvostepeni sud pogrešno donio odluku da se optuženi obaveže na troškove postupka, s obzirom da je odbrana dostavila dokaze da se optuženi oslobodi od istih jer je nezaposlen, ima više članova domaćinstva, od kojih niko ne radi. Stoga branilac predlaže da se optuženi oslobodi od optužbe, ili da se presuda ukine i odredi održavanje novog pretresa.

12. Optuženi se pridružio navodima branioca te naveo da nije počinio predmetno krivično djelo.

13. Tužilac je u odgovoru na žalbu branioca naveo da se branilac poziva na presude koje su nepravosnažne i koje se odnose na druga lica i druge događaje. Stoga je tužilac predložio da se žalba branioca odbije kao neosnovana.

14. U završnom obraćanju sudu, branilac je naveo da je Tužilaštvo BiH putem međunarodne pravne pomoći surađivalo sa organima R. Srbije, te je na taj način branilac i došao u posjed presuda, za koje ima informaciju da su pravomoćne.

5. Žalba branioca optuženog Dolovac Ešrefa

5.1 Bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav 1. ZKP BiH

15. Postojanje bitne povrede odredaba krivičnog postupka, iz naprijed navedenog zakonskog člana, branilac optuženog vidi u činjenici da pobijana presuda ne sadrži tačno vrijeme izvršenja krivičnih radnji, odnosno da se ne navode dokazi u pogledu načina, mjesta i vremena, da je optuženi kao član grupe ljudi počinio krivično djelo. Osim toga branilac navodi da Sud u pobijanoj presudi ne navodi vrijeme nabavke odnosno prodaje ili predaje nekog naoružanja, pa se ne može ni raditi o svršenom krivičnom djelu počinjenom pojedinačno ili u grupi. Iz svih naprijed navedenih razloga, branilac navodi da ovakvi nedostaci pobijane presude odnosno izreke istu čine nerazumljivom jer je izreka protivrječna sama sebi, čime je počinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav 1. tačka k) ZKP-a BiH.

16. Međutim, navedeni žalbeni prigovor branioca ovo Vijeće nalazi u potpunosti neosnovanim. Prije svega, da bi se radilo o apsolutno bitnoj povredi odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav 1. tačka k) ZKP BiH, potrebno je da izreka pobijane presude bude nerazumljiva, protivrječna sama sebi ili razlozima presude ili da presuda uopće ne sadrži razloge ili u njoj nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama. Nerazumljivost izreke prvostepene presude, na koju se branilac u žalbi poziva, postojat će, između ostalog, u slučaju ako činjenični opis djela iz izreke pobijane presude umjesto činjenica i okolnosti, koje bi predstavljale bitna obilježja krivičnog djela za koje je optuženi oglašen krivim, sadrži navode koji su ustvari zakonski opis tog krivičnog djela. U konkretnom predmetu, to nije bilo slučaj.

17. Naime, ovo Vijeće nalazi da izreka pobijane presude sadrži sve činjenice i okolnosti koje čine bitna obilježja krivičnog djela za koje je optuženi oglašen krivim, te da ni u kojem slučaju ne predstavlja samo puko parafraziranje navedenog zakonske odredbe, odnosno zakonskog opisa krivičnog djela. Tako su u prvostepenoj presudi, jasno navedeni mjesto, datum i vrijeme učinjenja krivičnog djela, te detaljno opisane inkriminisane radnje optuženog, način postupanja, sa jasno definisanim ulogama kako optuženog, tako i lica koja su dalje vršila predaju oružja, čime se ovaj žalbeni prigovor ukazuje neosnovanim.

18. Da je žalbeni prigovor branioca optuženog da Sud u pobijanoj presudi ne navodi vrijeme nabavke odnosno prodaje ili predaje nekog naoružanja, neosnovan, govori u prilog i činjenica da je u izreci prvostepene presude jasno naznačeno: ... „*a po prethodnom dogovoru sa Izetom Redžovićem, kcji je oružje nabavjao radi međunarodne prodaje iz BiH u Srbju za rjemu poznate naručioce, marta 2010. godine, od rjemu poznatog lica,*

nabavio i predao Redžović Izetu tri pištolja: marke „Makarov“ kalibra 9 mm, fabričkog brnja BE 29306, marke „CZ“ model M 57, kalibra 7,62 mm sa 7 komada municije i marke „Makarov“, kalibra 9 mm fabričkog brnja BA 30 2595 sa 5 komada municije, kcje oružje, spakovano u PVC kesu, je dana **23.03.2010.godine** Izet Redžović predao vozaču autobusa firme „Centrotrans“, Gijiva Muhidinu ...“. Osim toga, u obrazloženju same presude, navodi se da je optuženi pristupio grupi ljudi koja grupa se kroz tačno neutvrđeni vremenski period (a najmanje u periodu od 10.03. do 23.03.2010. godine), bavila neovlaštenim međunarodnim prometom oružja, kao i da je optuženi marta 2010. godine, od njemu poznatog lica nabavio i predao Redžović Izetu tri pištolja.

19. Dakle, ovo Vijeće nalazi navedene prigovore branioca neosnovanim, jer se iz navedenih činjenica jasno vidi da je sud u pobijanoj presudi naznačio inkriminisano vrijeme, odnosno vrijeme nabavke i predaje naoružanja (mart 2010. godine).

20. Nadalje, postojanje bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav 1. tačka i) ZKP-a BiH odbrana vidi u činjenici da je pretres stana i pokretnih stvari po zapisniku broj: 17-02/3-9/10 od 12.04.2010. godine izvršen na protivzakonit način, obzirom da istom nije prisustvovao vlasnik kuće, da jedna od svjedokinja pretresa nije do kraja bila prisutna, kao i u činjenici da sve pronađene stvari koje su navedene u potvrdi o provremenom oduzimanju predmeta nisu predmet optužnice, a sa istim je Tužilaštvo pokušalo da dokaže počinjenje krivičnog djela.

21. Međutim, prije nego se upusti u detaljnije analiziranje i obrazlaganje navedenog prigovora, ovo Vijeće želi napomenuti da je navedeni žalbeni prigovor branilac već isticao tokom glavnog pretresa, a koji je sud prilikom donošenja prvostepene presude već meriotorno ocijenio (vidi: prvostepena presuda strana 12. i 13.).

22. Nadalje, ovo Vijeće nalazi neosnovanim prigovor branioca da je pretres kuće izvršen nezakonito jer istom nije prisustvovao vlasnik kuće, prvenstveno imajući u vidu odredbu člana 60. stav 3. ZKP BiH. Naime, navedenom zakonskom odredbom, propisano je: „**Korisnik** stana i drugih prostorja pozvat će se da bude prisutan pretresarju, a ako je on odsutan - pozvat će se rjegov zastupnik ili neko od odraslih članova domaćinstva ili susjeda. Ukoliko osoba kod kcje se pretresarje ima izvršiti nije prisutna, naredba se ostavja u prostorji gdje se vrši pretresarje, a pretresarje se izvršava i bez rjene prisutnosti“. Imajući u vidu da iz dokaza nedvosmisleno slijedi da je upravo optuženi Dolovac Ešref sa suprugom i djecom korisnik kuće, i da je isti bio prisutan tokom samog pretresa, jasno je da je u cijelosti ispoštovana navedena zakonska odredba.

23. Neosnovan je i žalbeni prigovor branioca koji je takođe usmjeren ka tome da je pretres kuće izvršen nezakonito, a sve zbog činjenice da jedna od svjedokinja pretresa nije do kraja bila prisutna. I na navedene okolnosti Sud je u pobijanoj presudi dao jasno i argumentovano obrazloženje sa kojim se u potpunosti slaže i ovo Vijeće, te ne nalazi potrebnim ponavljati svu datu argumentaciju.

24. Naime, iz zapisnika o pretresanju stana, prostorija i pokretnih stvari¹, vidljivo je da je svjedok Prljača Azra potpisala isti, kao i drugi svjedok Rebić Fatima. Na pretresu dana 29.04.2011. godine, kao svjedok odbrane, Prljača Azra je navela da je prisustvovala pretresu pola sata, nakon čega je morala da ode, ali je prije odlaska potpisala prazan zapisnik.

25. Stoga, Vijeće zaključuje da je prvostepeni sud ispravno utvrdio da odlazak svjedokinje Prljača Azre prije okončanja pretresa nije mogao bitno uticati na zakonitost ove radnje, tim prije što odbrana ne navodi u kojoj fazi je bio pretres u vrijeme odlaska svjedokinje i u čemu bi se ogledala nezakonitost u daljem dijelu pretresa, kao i da ne bi bilo prihvatljivo proglasiti cio pretres nezakonitim zbog manjkavosti koje su nastupile u toku pretresa, jer bi to bilo nesrazmjerno zaštićenim interesima strana u postupku. Dakle, radi se o zakonito preduzetoj radnji i pouzdanim dokazima, tim prije jer je glavni dio oduzetih predmeta dobrovoljno predat u prisustvu svjedoka pretresa. Takođe, treba imati na umu da bi ovi dokazi bili pribavljeni i da je svjedokinja Prljača Azra bila prisutna do kraja pretresa.

26. Konačno, ovo Vijeće nalazi neosnovanim prigovor branioca da sve pronađene stvari koje su navedene u potvrdi o provremenom oduzimanju predmeta nisu predmet optužnice. S tim u vezi, Vijeće napominje branioca da su predmeti koji su privremeno oduzeti od optuženog, a koji su nabrojani u izreci presude (ukupno 18 predmeta), od optuženog oduzeti u skladu sa članom 74. KZ BiH. Navedenim zakonskim članom, jasno je propisano da se predmeti koji su upotrebljeni ili su bili namjenjeni za učinjenje krivičnog djela ili koji su nastali učinjenjem krivičnog djela mogu oduzeti i kad nisu vlasništvo učinitelja, ako to zahtijevaju interesi opće sigurnosti i interesi morala. S obzirom da se u predmetnom slučaju radi o oružju i municiji, za koje nije izdata propisna dozvola, Sud je u pobijanoj presudi pravilno našao da je oduzimanje ovih predmeta upravo u interesu opće sigurnosti i morala, te je na osnovu toga navedene predmete i oduzeo.

5.2 Pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje

27. Odbrana nadalje smatra da Tužilaštvo BiH nije dokazalo postojanje grupe ljudi kojoj je navodno pripadao optuženi, jer između njega i Redžović Izeta, Redžović Nafilja i NN lica ne postoji ni najmanji stepen povezanosti radi vršenja krivičnog djela. S tim u vezi, branilac se u predmetnoj žalbi pozvao na dvije presude (jedna Višeg suda u Nišu, R. Srbija i druga Višeg suda u Novom Pazaru, R. Srbija), iz kojih se prema navodima odbrane jasno vidi da su Redžović Izet i Redžović Nafilj samostalno počinili krivična djela, a ne u grupi. Osim toga branilac navodi i da Sud u pobijanoj presudi pogrešno zaključuje da je optuženi u mjesecu martu 2010. godine, od njemu poznatog lica nabavio i predao Redžović Izetu predmetno oružje.

28. Prije svega, Vijeće nalazi neosnovanim prigovor branioca da Tužilaštvo nije dokazalo postojanje grupe ljudi kojoj je pripadao optuženi. Grupa ljudi, u smislu stava 17. člana 1. KZ BiH predstavlja grupu od tri lica koja postoji u izvjesnom vremenskom periodu koja djeluje sporazumno sa ciljem izvršenja jednog ili više krivičnih djela za koja se po zakonu može izreći kazna zatvora preko tri godine ili teža kazna, a radi sticanja materijalne koristi.

¹ Zapisnik o pretresanju stana, drugih prostorija i pokretnih stvari broj: 17-02/3-9/10 od 12.04.2010. godine, DT7b

S obzirom da je optuženom stavljeno na teret počinjenje krivičnog djela za koje se može izreći kazna zatvora od najmanje tri godine, jasno je da je uslov koji se odnosi na visinu zapriječene kazne ispunjen.

29. Nadalje, prvostepeni sud je bio u obavezi utvrditi da li je optuženi pripadao grupi od tri lica koja je postojala u izvjesnom vremenskom periodu koja djeluje sporazumno sa ciljem izvršenja jednog ili više krivičnih djela. Nasuprot navodima branioca, Sud je u pobijanoj presudi pravilno našao da je optuženi Dolovac Ešref pristupio grupi lica koju su činili Redžović Izet i Redžović Nafilj, te više NN osoba iz R. Srbije i BiH, a koja grupa se kroz tačno neutvrđen vremenski period (a najmanje u periodu od 10.03. do 23.03.2010. godine), bavila neovlaštenim međunarodnim prometom oružja, pri čemu je Dolovac Ešref za Redžović Izeta nabavljao oružje od njemu poznatih lica u BiH, koje oružje bi Redžović Izet dalje prosljeđivao do Redžovića Nafilja u Novi Pazar R Srbija, sve radi dalje prodaje i ostvarivanja protivpravne imovinske koristi. Sud je ovakvo svoje utvrđenje našao prije svega iz presretnutih telefonskih razgovora koji su detaljno i argumentovano navedeni i obrazloženi u prvostepenoj presudi (vidi strana 9 prvostepene presude), sa čime se u potpunosti slaže i ovo Vijeće. Tako je prvostepeni sud pravilno našao da je optuženi Dolovac Ešref vodio kontinuiranu komunikaciju sa Redžović Izetom i neidentifikovanim licima pod nadimcima „Esko B“, „Amel“, „Ismet Zumkin“, „Senči“, „Haba Kombi“, „R Mekin“ i „Bajro“, a Redžović Izet sa Gljiva Mudhidinom i Redžović Nafiljom.

30. Primjera radi, u telefonskom razgovoru od 11.03.2011. godine, NN osoba, registrovana u telefonskom imeniku Dolovac Ešrefa kao „Esko B“, nudi Dolovcu „gvožđe za 5,5 stcja“, te se dogovaraju da se nađu na Ilidži, nakon čega optuženi Dolovac poziva osobu registrovanu u njegovom telefonskom imeniku kao „Amel“ (R Srbija) i obavještava ga da je uzeo „tetku novu“ koja bi „tamo koštala 600“ i interesuje se koliko će mu dati para za „dva, tetku novu i onoga za 1000“. Istog dana Dolovac govori Izetu da je kupio „novu tetku sa duplim brčjem“ i interesuje se za koliko može da je proda „doje“. Dana 17.03.2011. godine optuženi Dolovac poziva NN lice registrovano u imeniku optuženog kao „Ismet Zumkin“ (R Srbija) i obavještava ga da ima „Rusa 10 i TT, sve novo“.

31. Dakle, iz svega naprijed navedenog, Vijeće navodi da je predmetno krivično djelo učinjeno u grupi, ne samostalno, iz razloga koji su naprijed navedeni, čime se prigovori branioca iskazani u ovom smjeru imaju odbiti kao neosnovani.

32. U odnosu na presude koje je branilac dostavio sudu na samoj sjednici vijeća Apleacionog odjeljenja, a radi se o presudama Višeg suda u Novom Pazaru broj:K-197/10 od 02.09.2010. godine i Višeg suda u Nišu broj: 416/10 od 07.12.2010. godine, Vijeće nalazi da iste nemaju karakter novog dokaza u smislu člana 295. stav 4, ZKP BiH, te kao takve nisu ni cijenjene. Naime, navedena zakonska odredba propisuje da se u žalbi mogu iznositi nove činjenice i novi dokazi koji i pored dužne pažnje i opreza nisu mogli biti predstavljeni na glavnom pretresu. Međutim, ako se ima u vidu činjenica da je prvostepena presuda u predmetu protiv optuženog Dolovac Ešrefa donijeta 18.05.2011. godine, a da su presude na koje se branilac poziva donijete 02.09., odnosno 07.12.2010. godine, jasno je da je odbrana imala priliku iste predložiti kao dokaz i tokom prvostepenog postupka, a što je propustila učiniti, pa se ne može zaključiti da iste predstavljaju nove dokaze koji i pored dužne pažnje i opreza nisu mogli biti predstavljeni na glavnom pretresu.

33. Osim toga, u predmetnoj žalbi, branilac je samo naveo da je odbrana došla u posjed dvije presude, propuštajući i u tom procesnom momentu dostaviti sudu iste (branilac je presude sud dostavio tek na sjednici vijeća Apelacionog odjeljenja), te obrazložiti i objasniti zašto iste nije predlagala kao dokaz i prije, tokom prvostepenog postupka, s obzirom da je imala saznanja da iste postoje.

34. Konačno, ovo Vijeće nalazi neosnovanim i prigovor branioca da Sud u pobijanoj presudi pogrešno zaključuje da je optuženi u mjesecu martu 2010. godine, od njemu poznatog lica nabavio i predao Redžović Izetu predmetno oružje.

35. Naime, Sud je u pobijanoj presudi na osnovu izvedenih dokaza pravilno našao da je optuženi Dolovac Ešref marta 2010. godine, od njemu poznatog lica **nabavio i predao** Redžović Izetu tri pištolja, i to marke Makarov kalibra 9 mm fabričkog broja BE 29306, marke CZ model M 57 kalibra 7,62 sa 7 komada municije i marke Makarov kalibra 9 mm fabričkog broja BA 302595 sa 5 komada municije, sa dogovorom da iste pištolje Redžović Izet pošalje Redžović Nafilju u Novi Pazar, nakon čega će Redžović Nafilj poslati novac Dolovac Ešrefu i Redžović Izetu. Sud je u pobijanoj presudi ovakvo činjenično stanje našao u sadržaju presretnutih telefonskih razgovora, kao i iskazu svjedoka Glijiva Muhidina, što je sve takođe detaljno i jasno obrazloženo u pobijanoj presudi, sa čime se u potpunosti slaže i ovo Vijeće.

36. Takođe, ono što je potvrdilo zaključak suda da je navedeno oružje (pištolji) poslano od strane optuženog Dolovac Ešrefa, jeste upravo njegovo interesovanje za dešavanja u vezi lišavanja slobode Redžović Nafilja. Osim toga, Redžović Izet, nakon što je predao pošiljku vozaču autobusa, najprije obavještava Dolovca da je poslao „ono“, zatim i Redžović Nafilja da pošiljku treba preuzeti oko 14,00 časova u Novom Pazaru. Takođe, u razgovoru između Dolovca i Redžović Izeta istog dana (23.03.2011. godine – kada je pošiljka i poslana), Dolovac se interesuje kada će Nafilj poslati (vjerovatno novac) na što ga Redžović obavještava da će on to „*rasturiti*“, i „*poslati večeras*“. Kako ne dobija povratne informacije, optuženi Dolovac i dalje nastavlja pozivati Redžović Izeta, te NN osobe pod nadimcima „Amel“ i „Ismet Zumkin“, tražeći informacije o Redžović Nafilju zbog pošiljke koju su poslali u Pazar, a dana 24.03.2010 u 11,30 časova Redžović obavještava Dolovca da je čovjek pao i da je „*unutra*“, nakon čega Dolovac odgađa planove putovanja za Pazar (iz razgovora sa „R Mekin“, „Simet Zumkin“ i „Bajro“), zbog toga što su „*zatvorili jednog rjegovog*“. Takođe, u razgovoru sa licem pod nadimkom „R Mekin“, koji obavještava optuženog da je Redžović Nafilj uhapšen sa tri revolvera, Dolovac Ešref odgovara „*kako ne znam kad je mcje to*“, te dalje u razgovoru sa licem pod nadimkom „Esko B“ istog obavještava da su mu „*pale one tri stvari u Pazaru*“ i iskazuje ljutnju prema Redžović Izetu.

37. Dakle, sve navedene činjenice, nedvojbeno ukazuju na to da je optuženi Dolovac Ešref nabavio i predao predmetno oružje Redžović Izetu, koji je isto dalje trebao prosljediti Redžović Nafilju, što žalbene prigovore branioca iskazane u ovom smjeru ukazuje kao neosnovane.

38. Nadalje, odbrana spori i presretnute telefonske rezgovore, za koje tvrdi da su provedeni nezakonito, te da su iskazi svjedoka - radnika SIPA-e slobodna ocjena o iznesenim razgovorima, kao i o značenju riječi koje su upotrebljene u komunikaciji, pa samim time nije utvrđena odlučna činjenica posredovanja u međunarodnom prometu bez

dozvole propisane zakonom BiH, što je po mišljenju odbrane dovelo do pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja.

39. Međutim, i na navedne žalbene prigovore, Sud se u pobijanoj presudi već osvrnuo (vidi strana 14. prvostepene presude). Tako je Sud u navedenom dijelu presude jasno objasnio na koji način je vršena selekcija preslušanih telefonskih zapisa, zaključujući da sažet izbor doprinosi boljem razumijevanju i ocjeni dokaza, a da ne ograničava pravo odbrane da ga ospori ukoliko je u suprotnosti sa cjelinom presretnutih razgovora koje je odbrana imala na raspolaganju. Osim toga, Sud je pravilno konstatovao da je Tužilaštvo predalo originalne DVD-ove na kojima su audio zapisi svih prisluškivanih telefonskih razgovora, tako da je prvostepeno vijeće imalo priliku da se upozna sa istima, a da su materijali koje je Tužilaštvo obezbijedilo izvođenjem ovog dokaza na glavnom pretresu predstavljali samo pomoćno sredstvo (tabela i CD sa selektovanim razgovorima).

40. Isti je zaključak ovog Vijeća kada su u pitanju prigovori branioca da iskazi svjedoka – radnika SIPA-e predstavljaju slobodnu ocjenu u pogledu značenja riječi koje su upotrebljene u komunikaciji između optuženog i drugih lica. Naime, na ove okolnosti svjedočio je vještak balističke struke Čelik Adem i to na glavnom pretresu 21.03.2011. godine, kojom prilikom je odbrana prigovarala na tumačenje pojmova od strane vještaka, navodeći da je to u isključivoj nadležnosti suda. Međutim, ovo Vijeće nalazi da je s obzirom na bogato iskustvo vještaka, broj urađenih vještačenja (po navodu samog vještaka samostalno je uradio oko 50 vještačenja, a sa kolegama preko 100), kao i na mjesto na kome je isti zaposlen (FMUP), upravo vještak najrelevantnija osoba za tumačenje žargonskih termina za pojedine vrste oružja i to: *čehir,ja sa optikom* – puška češke proizvodnje sa optičkim nišanom, *tetejac – tetka* – MP7 Zastava ili ruski pištolj i svi ostali pištolji rađeni na toj osnovi, *hrvat ili rjemac* – pištolj ili automat njemačke ili hrvatske proizvodnje.

41. Dakle, iz razloga koji su naprijed navedenih, ovo Vijeće nalazi da žalbeni prigovori branioca kojima se osporava utvrđeno činjenično stanje u pobijanoj presudi, nisu doveli u pitanje pravilna utvrđenja, obrazloženja i nalaze suda, datih u istoj, čime se u konačnici ovaj žalbeni prigovor branioca ima odbiti kao neosnovan.

6. Odluka o krivičnopravnoj sankciji (žalba Tužilaštva BiH) i troškovima krivičnog postupka (žalba branioca optuženog)

42. Tužilaštvo BiH na prvostepenu presudu je izjavilo žalbu samo iz razloga propisanih članom 300. stav 1. ZKP BiH – Odluka o krivičnopravnoj sankciji, navodeći da olakšavajuće okolnosti koje je sud našao na strani optuženog u svojoj ukupnosti nisu takve da bi opravdale izricanje jedinstvene kazne u trajanju od 1 (jedne) godine i 3 (tri) mjeseca, posebno imajući u vidu visine zapriječenih kazni za pojedinačna djela te težinu krivičnih djela koja se optuženom stavljaju na teret.

43. Međutim, navedeni žalbeni prigovor Tužilaštva, ovo Vijeće nalazi neosnovanim. Prije svega, potrebno je napomenuti da je Sud u pobijanoj presudi pravilno primjenio Krivični zakon BiH objavljen u Službenom glasniku BiH br. 3/03, 32/03, 37/03, 54/04, 61/04, 30/05, 53/06, 32/07, kao zakon koji je u konkretnom slučaju blaži za učinioca. Krećući se u zakonom propisanim granicama kazne za krivična djela koja se optuženom stavljaju na teret, kako je to predviđeno navedenim Krivičnim zakonom, te uzimajući u obzir

olakšavajuće i otežavajuće okolnosti na strani optuženog (životnu dob, nezaposlenost, porodične prilike, značaj zaštićenog dobra, stepen ugrožavanja, vrstu i količinu oružja), po mišljenju ovog Vijeća, Sud je u pobijanoj presudi pravilno odmjerio i izrekao kaznu optuženom, za svako krivično djelo pojedinačno, te nakon toga i jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 3 (tri) mjeseca. Po mišljenju ovog Vijeća izrečena kazna zatvora adekvatna je težini krivičnih djela kao i stepenu krivične odgovornosti optuženog, što ukazuje na činjenicu da se žalba Tužilaštva BiH ima odbiti kao neosnovana.

44. Odluku o krivičnopravnoj sankciji ovo Vijeće je ispitalo i u skladu sa članom 308. ZKP BiH. Naime, navedenom zakonskom odredbom, propisano je da žalba zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja ili zbog povrede krivičnog zakona podnesena u korist optuženog sadrži u sebi i žalbu zbog odluke o krivičnopravnoj sankciji i oduzimanju imovinske koristi. S obzirom da je branilac optuženog predmetnu žalbu izjavio zbog povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o troškovima krivičnog postupka, Vijeće je ispitalo istu i u dijelu Odluke o krivičnopravnoj sankciji, u skladu sa naprijed navedenim zakonskim članom, ali je u konkretnom slučaju došao do istih zaključaka kao i povodom žalbe Tužilaštva BiH, smatrajući da je izrečena kazna zatvora adekvatna težini krivičnih djela kao i stepenu krivične odgovornosti optuženog

45. Branilac optuženog žalbu je takođe izjavio i zbog odluke o troškovima krivičnog postupka, navodeći da bi plaćanjem troškova krivičnog postupka bila dovedena u pitanje egzistencija kako optuženog tako i članova njegove porodice.

46. Suprotno svemu naprijed navedenom, ove žalbene prigovore Vijeće je našlo osnovanim. Naime, u prvostepenoj presudi sud je na osnovu člana 188. stav 1. u vezi sa članom 186. stav 2. ZKP-a BiH, optuženog obavezao na plaćanje troškova krivičnog postupka čiju će visinu Sud odrediti posebnim rješenjem nakon pribavljanja potrebnih podataka.

47. Nakon toga, dana 24.05.2011. godine, advokat optuženog Dolovac Ešrefa, dostavio je sudu prijedlog za donošenje odluke o oslobađanju troškova krivičnog postupka, sa priložima, i to: Uvjerenje JU „Služba za zapošljavanje Kantona Sarajevo“ – Sarajevo broj: 08-913 od 19.05.2011. godine, kojim se potvrđuje da je Dolovac Ešref prijavljen na evidenciju ovog Biroa, kao nezaposlena osoba od 22.11.2010. godine; Uvjerenje Općinskog suda u Sarajevo, Zemljišnoknjižni ured (Odsjek KKV i KPV) broj: 065-0-Nar-II-11-29466 od 20.05.2011. godine, kojom se potvrđuje da Dolovac Ešref nije registrovan kao vlasnik nekretnina u evidenciji Zemljišnoknjižnog ureda/kancelarije Općinskog suda u Sarajevu, Odsjek KKV i KPV; Kućnu listu ovjerenu kod Općine Ilidža – Službe za opću upravu broj: 57206/11 od 20.05.2011. godine, kojom Dolovac Ešref izjavljuje da živi u zajedničkom domaćinstvu sa 6 članova porodice (majkom-domaćicom, suprugom-domaćicom, sestrom –studentom, i troje maloljetne djece); tri izvoda iz matičnih knjiga rođenih izdatih od strane Općine Centar Sarajevo, kojim se potvrđuje da je Dolovac Ešref otac troje maloljetne djece.

48. Članom 188. stav 4. ZKP BiH, propisano je da Sud može osloboditi optuženog dužnosti da naknadi u cjelini ili djelimično troškove krivičnog postupka iz člana 185. stav 2.

tačke a. do h. ovog zakona, ako bi njihovim plaćanjem bilo dovedeno u pitanje izdržavanje optuženog ili osoba koje je on dužan da izdržava.

49. Imajući u vidu navedenu zakonsku odredbu, te dokaze koje je branilac optuženog dostavio uz prijedlog, Sud je utvrdio činjenice da je optuženi nezaposlen, da ne posjeduje nekretnine u svom vlasništvu, da živi u domaćinstvu sa 6 članova porodice, da je otac troje maloljetne djece, od kojih je dvoje učenika, te upravo u njima našao razloge za odluku da se optuženi oslobodi naknade troškova krivičnog postupka, smatrajući da bi u protivnom, bilo dovedeno u pitanje izdržavanje optuženog ili osoba koje je on dužan da izdržava.

50. Iz razloga naprijed navedenih, i u skladu sa članom 313. i 314. ZKP BiH, odlučeno je kao u izreci presude.

ZAPISNIČAR:

**PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA**

Saračević Anida

Begić Redžib

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude žalba nije dozvoljena.